

Zomer

liefde

Niet alle zomerliefdes sterven een stille dood. Vandaag deel 3 in een reeks portretten van volhardende koppels.

Deze liefde overleefde alles, ook de moord op hun dochter

'Leuke jongen, hij doet het goed,' zegt de vader van Wanda Avenarius (23) als ze op weg zijn naar het volgende dorp van de ezelsafari, in de bergen van Gran Canaria. De jongeman is hun gids. De jongen verovert vrijwel meteen het hart van Wanda. Het is het begin van een liefde die standhoudt en later zelfs de moord op hun dochter overleeft.

DOMINIQUE PRINS

Het is 1978 en Wanda is met haar ouders op vakantie. Een appartement in Playa del Ingles is 3 weken hun thuis. Wanda heeft net een verbroken relatie achter de rug, reden voor haar ouders om haar mee te vragen. Even bijkomen, ontspannen, weg van de sores. Bovendien wonen vrienden van haar op Gran Canaria. Die kan ze dan mooi bezoeken.

Die 'jongen' is Jacques Beemsterboer (23). Een paar maanden eerder op de bonnefooi naar het eiland gekomen en zelfbenoemd flierfluitser. „Ik had niets geregeld, maar ik wilde altijd al graag iets in het buitenland doen. Als kelner vind ik wel een baantje, dacht ik. En ik had 1200 gulden op de bank. Daarmee kon ik het een tijdje uitzingen.”

Maar een horecabaantje lukt niet, en via via komt Jacques bij de ezelsafari terecht. „De ezels werden verzorgd door jongens uit de vallei, ik hoefde alleen maar toeristen met een grappje op de dieren te zetten. Ik spreek mijn talen redelijk, dus dat was geen probleem.” Jacques trekt in een personeelswoning van zijn baas en leidt op zijn ezel Bartolito (‘Ik kon met dat beest lezen en schrijven’) dagelijks tientallen toeristen uit alle werelddelen door de vallei en langs grotwoningen in de bergen.

Op een dag is Wanda één van die toeristen. Eigenlijk is het heel bijzonder dat ze elkaar treffen, vindt ze: „Jacques had eigenlijk geen dienst die dag, maar hij verving een collega. En ik ging alleen maar mee op ezelsafari omdat mijn ouders het zo leuk vonden en dat iets met zijn drieën te doen.” Ze herinnert zich die eerste ontmoeting nog heel goed: „We stapten uit de bus en ik

dacht: wát een leuke vent! Jacques stond daar, hielp mensen uit de bus, maakte een praatje met iedereen. De flair waarmee hij dat deed, zijn hele voorkomen; ik vond hem meteen leuk.”

Dat is niet direct wederzijds. Jacques heeft van collega's begrepen dat z'n baas het niet fijn vindt als ze hun aandacht te veel op de vrouwelijke toeristen richten. „Dat vinden de andere toeristen niet prettig, zei hij. Ik wilde mijn werk goed doen en was dus niet echt gefocust op de dames in de groepen. Maar Wanda had het op mij voorzien!”

Wanda

'We stapten uit de bus en ik dacht: wát een leuke vent!'

De twee raken aan de praat: „Wanda zat in Nederland ook in de reiswereld en we zeiden voor de grap dat we eens moesten ruilen. Zij een ezelsafari leiden, ik voor haar naar Engeland, waar ze tours deed. Ik zei: als je zin hebt om nog eens langs te komen, morgen ben ik hier weer rond deze tijd. Gewoon, vrijblijvend. Ik was het eigenlijk al snel weer vergeten.”

Maar Wanda vergeet de uitnodiging niet. De volgende dag gaat ze weer naar het bergdorpje. Als Jacques klaar is met zijn werk, gaan de twee naar zijn huisje, waar ze foto's kijken. „Het viel me op

dat Wanda echt met interesse keek, niet zo plichtmatig als veel mensen foto's kijken. Ze stelde ook gerichte vragen. Daar viel ik wel op. Het was niet meteen verliefdheid van mijn kant, maar wel een heel bijzonder gevoel. Alsof ik haar al heel lang kende.”

Ook Wanda voelt zich direct op haar gemak. „Eigenlijk is het dwaas natuurlijk om met een jongen die je nauwelijks kent, mee te gaan naar zijn huis op een berg. Dat kan best link zijn. Maar ik heb geen moment getwijfeld.”

Het klikt dus en de twee besluiten een hapje te gaan eten bij restaurant Los Arcos in Playa del Ingles. Het wordt steeds gezelliger en als ze na het eten over de parkeerplaats lopen zegt Jacques: „Is dit nu het moment waarop ik je moet gaan zoenen?”

„Ik denk dat het wel tijd wordt, ja,” is Wanda's nuchtere antwoord. Vanaf dat moment is er geen houden meer aan. Het stel trekt zoveel mogelijk samen op en als Wanda's vakantie afgelopen is, besluit ze snel terug te komen naar het eiland. Voorgoed. Eigenlijk best maf, geeft ze toe: „Ik heb later wel eens tegen mijn dochters gezegd: als jullie zoiets maar nooit doen. We kenden elkaar 2 weken toen we besloten te gaan samenwonen! Jacques had geen zin om terug naar Nederland te komen, mij leek het wel een avontuur om daar te gaan wonen.”

Dit is het moment waarop Wanda's vader die 'leuke jongen' helemaal niet meer zo leuk vindt. „Mijn ouders waren niet blij. Ik had een prima baan in de reisleiding, een uitgebreide vriendenkring. Dat gaf ik allemaal op. Iedereen

zei: wat kennen jullie elkaar nou? Weet je wel wat je doet? Achteraf kan ik me dat best voorstellen.”

Bovendien had Wanda's vader voor zijn enige dochter een iets andere schoonzoon voor ogen: „Komt daar zo'n flierfluitser met alleen mavo en wat kelnerervaring...”

Maar Wanda is vastbesloten en na een groot afscheidsfeest met alle vrienden (‘Ze hadden een heel boek gemaakt, en zongen prachtige liedjes’) neemt Jacques haar mee naar zijn berghuisje. En ze leefden nog lang en gelukkig? Nou nee, want het valt toch wel tegen, zo zonder ouders, vrienden en Haarlemse gezelligheid: „Ik had het een beetje onderschat; weg uit mijn vertrouwde omgeving boven op een berg waar ik de taal niet sprak.” Bovendien ontpopt Jacques' baas, die graag een borrel drinkt, zich als steeds onberekenbaarder persoon. „Vanaf 12.00 uur overdag ging hij aan de whisky. Soms moest ik Wanda met hem alleen laten, dat was geen prettig gevoel. De steer was niet goed.”

De veranderde sfeer, in combinatie met Wanda's heimwee, leidt tot het tweede impulsieve besluit in korte tijd: na een maand op de berg gaan de twee terug naar Nederland. Opnieuw zijn de ouders van Wanda niet blij; zij hebben net een reis naar het eiland geboekt,

FOTO'S SHODY CAREMAN EN PRIVÉ

om bij hun dochter te kunnen zijn...”

Wanda en Jacques kunnen terecht in een zomerhuisje in Friesland en vinden gelukkig allebei snel werk. Jacques: „Zet mij berooid in een weiland en in een mum van tijd heb ik een inkomen. Ik heb nog nooit gedacht: hoe kom ik weer aan werk?”

Maar ook in het Friese dorpje Bakkeveen kan Wanda niet aarden en ze is doblj als er na 7 jaar woonruimte beschikbaar komt in haar eigen, vertrouwde Noord-Holland. Oudste dochter Jacqueline is inmiddels geboren, een paar jaar later volgt Nadine. Saai is het nooit bij Jacques en Wanda: „We hebben een levendige relatie, met alle ups en downs van dien, tot op de dag van vandaag. Eigenlijk zijn we heel verschillend. Maar we komen er altijd weer uit door veel te praten en te pro-

beren elkaar te begrijpen.”

Het is die aanpak, gecombineerd met een zielsveel houden van elkaar (‘Anders houdt het op, natuurlijk’) die gezorgd heeft dat het paar zelfs de allerzwaarste periode in hun leven samen overleeft. Hun overkomt het ergste wat ouders kan overkomen: de dood van dochter Nadine, 20 jaar en in de bloei van haar leven.

Op 2 december 2006 wordt ze vermoord door haar ex-vriend, als ze het na een knipperlichtrelatie van een paar jaar definitief uitmaakt. Wanda: „Ik herkende veel van mezelf in Nadine, ik begreep het leven dat ze leidde. Toen ze haar vriend aan ons voorstelde, gingen bij mij wel alarmbellen af, maar die negerde ik. We wilden ons niet te veel met de relatie bemoeien en wisten dat verbieden zinloos was. Uiteindelijk zag ze zelf ook in dat de relatie niet werkte, maar dat dat haar fataal zou worden, dat bedenk je toch niet?”

Tachtig procent van alle ouderparen redt het samen niet in zo'n situatie, Jacques en Wanda wel. Onder andere door de Nadine Foundation die het stel opricht, en waarmee uit naam van Nadine goede doelen worden gesteund. „Nadine wilde graag iets betekenen

voor de wereld. Zelf kan ze het niet meer doen, nu maken wij haar droom waar.”

Er is, bijna 7 jaar later, zelfs weer ruimte om voorzichtig te genieten. Van kleindochter Nienna bijvoorbeeld, 4 maanden oud. „We zijn heus ook nog

Jacques

'Het verlies van Nadine is een wond die nooit geneest'

wel eens boos, maar als je daarin blijft hangen, maakt zo'n gast nog meer slachtoffers. Het verlies van Nadine is een wond die nooit geneest en die op de gekste momenten weer opspringt. Maar gelukkig kunnen we ook weer positieve dingen zien; alle hartverwarmende reacties die we via de Foundation krijgen bijvoorbeeld. Zoals een Chinees gezegde luidt: je kunt niet voorkomen dat vogels van verdriet landen op je schouders, maar wel dat ze nesten bouwen in je haar.”

nadinefoundation.nl

Gezocht: de liefdes van deze zomer

Voor de laatste aflevering van de serie Zomertiefdes zoekt het AD jonge stellen die elkaar deze zomervakantie hebben leren kennen. De liefde van je leven ontmoet in de discotheek of op de camping? Stuur je verhaal naar zomertiefdes@ad.nl, dan neemt Dominique Prins contact met je op.

In 1978

...HET EERSTE POP-CONCERT IN DE KUIP

Het eerste popconcert in een Nederlands voetbalstadion vindt op 23 juni 1978 plaats in de Rotterdamse Kuip, thuisbasis van voetbalclub Feyenoord. Zanger Bob Dylan treedt met gitarist Eric Clapton op voor ruim 50.000 mensen. Een hele belevenis, al valt er vanaf de bovenste tribunes zonder verrekijker weinig te zien. Grote video-schermen zijn in 1978 immers nog niet gebruikelijk. Af en toe verstoort een flinke regenbui het optreden. Maar de Dylanfans zijn lyrisch over het eerste optreden van hun held in Nederland.

...GEEN WERELDKAMPIOEN VOETBAL

Sportliefhebbers zullen zich de bittere nasmaak van de WK-finale in 1978 nog goed herinneren. In het Estadio Monumental in Buenos Aires staan Nederland en gastland Argentinië tegenover elkaar in een bloedstollende strijd. Bij een eindstand van 1-1 is het na verlenging uiteindelijk Argentinië dat er met de wereldcup vandoor gaat. Het land heeft de finale echter bereikt dankzij een wonderbaarlijke 6-0 overwinning op Peru. Geruchten dat deze overwinning is gekocht, duiken steeds vaker op. In 2012 is er zelfs even sprake van dat Nederland na 34 jaar alsnog tot winnaar zal worden uitgeroepen. Zover komt het niet.

...GREASE IS THE WORD

In de zomer van 1978 veroveren John Travolta en Olivia Newton-John, alias Danny Zuko en Sandy Olsson de wereld met de musicalfilm Grease. Hopelessly devoted to you, You're the one that I want en Grease Lightning worden allemaal wereldhits. Bioscopen zijn wekenlang uitverkocht en fans sparen kartonnen kaartjes met afbeeldingen uit de film erop.

...DE KNEET WORDT WERELDKAMPIOEN

Wielrenner Gerrie Kneeteman, ook wel bekend als de 'Kneet' boekt in 1978 één van de grootste zeges in zijn carrière. Op de Nürburgring in Duitsland verslaat hij de Italiaan Francesco Moser nipt in een nek-aan-nek sprint. De overwinning is verrassend; de Kneet staat niet bekend als sprinter. Maar geruchten dat hij de zege zou hebben gekocht, worden ontzenuwd. Het blijkt juist Moser die Kneetman geld bood voor de overwinning. De Kneet stemde in, maar besluit uiteindelijk toch zelf voor de winst te gaan.

